Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Filij sacerdotu[m] no[n] succedu[n]t in beneficijs patru[m] suoru[m]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

¶ Hec eſt vltima ps iſtius capli. in qua autoꝛ ꝑ modum notabilis infert quoddā documentū de filijs p̄ſbyteroꝝ dicēs. ꝙ filij preſbyteroꝝ nō pn̄t ſuccedere patri in patrimonio .i. in paternis hereditatibꝫ nec in beneficio. Deinde ponit aliud documentū. ꝙ nullus hꝫ alios bannire niſi ſit ꝑſona ſpēalis. vt eps. ꝑpoſitus. ⁊ officialis. ⁊ hi in ꝓprijs locis hn̄t bannire. ſcꝫ in dyoceſi ꝓpria. ⁊ nō hn̄t alios in bannū facere extra dyoceſim ꝓpriam. niſi ex ſpēali ꝯceſſione eis collata

☞ Primo notandū. littera dt ꝙ filij ſacerdotū nō debent ſuccedere patri in beneficijs. hoc eſt diſtinguēdū. qꝛ filij ſacerdotū vel volunt manere in ſeculo. vel nō. Si nō ſed intrāt religionē. tūc ꝓmouent ad ſacros ordines ſine diſpenſatōe. qꝛ tūc ordo diſpēſat cū eis. Pro quo tn̄ ſciendū. ꝙ filij ſacerdotū in religione impediūtur aliqbꝫ caſibꝫ. ſcꝫ ꝙ nō pn̄t ꝓmoueri ad dignitates. qꝛ nō pn̄t fieri abbates. priores. guardiani. ⁊cꝫ. Si vero tales manent in ſeculo. tūc eſt diſtinguendū. qꝛ vel volūt ꝯſequi beneficia patris de iure ꝯmuni. ⁊ ſic nō poſſunt. Verbi grā. ſi pater alicuius habuiſſet curatū beneficiū. tūc de iure ꝯmuni filius nō poſſet ſequi ad illud beneficium Aut intelligit ꝙ poſſet ſequi cū diſpenſatōe. ⁊ hoc eſt tripl'r. Nā qn̄qꝫ cum talibꝫ fit magna diſpenſatio. ſcꝫ ꝙ pn̄t ꝯſequi alia beneficia q̄ꝫ paterna. Alio mō fit cū eis maioꝛ diſpenſatio. ſcꝫ ꝙ pn̄t ꝯſequi beneficiū paternū mediate ⁊ nō immediate. ſcꝫ vt ipe eſſet tercius vel quartus poſt patrem. Tercio cū his fit diſpenſatio maxima. ſcꝫ qn̄ a papa tanta diſpenſatōe dotātur ꝙ immediate paterna poſſunt ꝯſequi

☞ Scdo notandū ꝑ modū dubij. qꝛ aliqs dubitare poſſet qs hꝫ diſpēſare cū filijs ſacerdotū. Reſpōdet. ſi tales ꝓmouent ad ordines minores et ad beneficia non curata. tūc eps pt cū eis diſpenſare. Si aūt ꝓmouentur ad ordines maiores ſiue ad ſacros ordines. tūc ſolus dominus apoſtolicus poteſt cum eis diſpenſare

☞ Ultimo notandū. ꝙ bona clericoꝝ debēt diuidi in quattuoꝛ partes. Primā ptē debēt ſeruare ꝓ ſe ⁊ ꝓ familia ſua. Secūdā ptē debēt dare ad reſtauratōem eccliaꝝ. ſcꝫ ꝯparando libros ⁊ calices ⁊ alia neceſſaria ecclie Terciā partē debent dare paupibꝫ aduenientibꝫ pure ꝓpter deum. ⁊ nō ꝓpter laudem vel aliquā aliquā aliā cām mūdialem. ⁊ g̃ nō debent bona eorum hiſtrionibꝫ. ioculatoribꝫ. vel meretricibꝫ dare. Quartā vero ptē clerici debēt ſuis parentibꝫ nō ꝓpter affinitatē. ſꝫ pure ꝓpter deum dare de ſuis bonis. Et hoc bn̄ deſignatū eſt ꝑ Joachim ꝓphetā. qui oīa ſua bona in qttuoꝛ ptes diuiſit. ꝑmā miſit in templo. ſecūdā dedit aduenientibꝫ. terciā partē dedit pauperibꝫ amicis ſuis. quartam reſeruauit pro ſe ⁊ familia ſua. Sed heu clerici nihil curant de talibꝫ. neqꝫ em̄ curant deum neqꝫ ſacrā ſcripturā. neqꝫ exēpla ſctōꝝ ⁊ ſctāꝝ. neqꝫ dyabolū neqꝫ hominē. ſed potius cōſumūt bona eccleſie in tabernis ⁊ cum meretricibꝫ peſſimis ⁊ hiſtrionibus et inquantum quis magis eſt hiſtrio et garruloſus. intantum eum magis diligunt. Ipſi em̄ bona ſeorum ſic inutiliter exponunt. ergo ve ve ⁊ iterum ve ipſis qui ita bona chriſti inutiliter exponūt. ex eo ꝙ iſtud quod iſtis offertur pure ꝓpter deum. illud ꝯſumūt cū meretricibꝫ ⁊ cū alijs nequicioſis hoībꝫ. ⁊ illud qđ donat nō eſt ipſorū propriuꝫ. ſed eſt hereditas ⁊ poſſeſſio chriſti. quia illa bona chriſto offerūtur. ſed qꝛ clerici gerunt vices chriſti in